

MANIFEST EN DEFENSA DEL CATALÀ

Davant l'ofensiva espanyolista contra el català: o recobrem la nostra unitat i actuem decidits, o serem destruïts com a poble!

Les imposicions dels tribunals i l'actitud de submissió dels diferents governs autonòmics dels Països Catalans tornen a ser les protagonistes de l'ofensiva espanyolista contra el català. La sentència del TSJC que obliga a fixar un 25% de docència en castellà és un nou atac que no es pot entendre deslligat d'una dinàmica nacional comuna que persegueix la nostra llengua des de tots els fronts.

Al País Valencià, aquest curs ja s'ha començat a aplicar la llei de plurilingüisme amb la qual es van assumir els requeriments d'una sentència del TSJCV al 2018 que tombava els aspectes centrals del Decret anterior perquè observava “discriminació del castellà a les aules». Us sona? D'altra banda, a la Catalunya Nord, tot i haver-se aprovat la llei d'immersió lingüística de les llengües regionals, el model depèn de l'Estat, i el francès és l'única llengua reconeguda com a oficial.

Hi ha dues lliçons que hem d'extreure de manera clara d'aquest procés. La primera és que operar des dels límits que possibilita l'arquitectura política dels governs autonòmics és condemnar a mort qualsevol mínim exercici de sobirania. De la mateixa manera, la falta d'unitat territorial en la política lingüística de les diferents administracions separa la comunitat lingüística, en facilita la disgregació i exposa la subordinació. La defensa del català té a veure amb la defensa d'un dret polític que entra en xoc directe amb els fonaments dels projectes nacionals dels estats espanyol i francès. I aquesta ofensiva serà permanent fins que no assolim la independència política dels Països Catalans, única garantia de supervivència de la nostra llengua i del nostre poble.

La segona lliçó és que aquest embat que patim presenta una dinàmica nacional. Amb la trampa del bilingüisme s'imposa la dominació de la llengua de l'Estat i la substitució progressiva de la nostra llengua.

PP i Vox imposen el seu marc discursiu i mediatitzen una campanya d'assenyalament contra l'escola Turó del Drac a Canet de Mar, o bé apliquen la persecució del personal docent i la instrumentalització de les famílies al País Valencià. Pel camí, forces autoanomenades progressistes practiquen una política indistingible, en la pràctica, de la lògica centralista i uniformitzadora del PSOE en totes les seues expressions regionals.

La lluita, la mobilització i la desobediència són, doncs, els únics camins possibles. Ens ho demostren els més de 70 instituts que al País Valencià es van oposar a la llei des de les comarques de la Safor, la Ribera o la Vall d'Albaida. I també totes i cadascuna de les experiències de desobediència que es comencen a dibuixar als centres educatius de Catalunya, com a Canet de Mar o com a Salt. Ens ho va demostrar la vaga de docents de les Illes Balears i la gran mobilització popular que va canalitzar, la qual no només va tombar el decret del trilingüisme sinó també la possibilitat d'un nou govern del PP. També ens ho mostra la pressió que s'ha fet des d'entitats i col·lectius per rectificar la nova llei d'Educació balear i que no inclogui el castellà com a llengua vehicular.

I, a Catalunya, la reacció immediata i popular davant l'intent d'acceptar amb submissió la quota del 25 % de castellà dictada pels Tribunals. Exigim la retirada definitiva de qualsevol proposta que no garanteixi que a Catalunya el català sigui la llengua de l'escola i de l'Ensenyament, com a les escoles d'Espanya ho és el castellà. Ni més, ni menys. Acceptar que el castellà sigui imposat com a llengua vehicular de l'ensenyament, encara que se'n digui curricular, impedirà en moltíssims casos adquirir un domini suficient del català que impedirà usar-lo amb naturalitat i eficàcia i en reduirà encara més els usos socials i professionals.

Per això fem una crida a tothom perquè, cadascú des de la seva responsabilitat, actuï de manera decidida en defensa del català. Els parlants, utilitzant la llengua en tots els àmbits d'ús, sense renúncies i denunciant la vulneració dels drets lingüístics en què molt sovint incorren administracions, funcionaris i empreses. També mantenint la conversa en català sempre que la persona amb qui parlem ens pugui entendre. Només que féssim això, i està en les nostres mans, l'ús i la presència del català seria molt més important del que ho és ara.

Al Parlament i al Govern, els partits polítics nacionals, tots, han de defensar el català perquè justament la llengua és el fonament de la nació catalana i un patrimoni comú que no estem disposats a perdre. I ho han de fer amb decisió, desobeint, quan calgui, i abandonant actituds de submissió a l'Estat que ens vol aniquilats amb tripijocs legals que no poden servir més que per condemnar-nos a la substitució lingüística.

Estudiants, sindicats de classe, plataformes i entitats en defensa de la llengua i l'educació pública, hem de construir junts un marc comú de lluita i desobediència que faci que el català no pugui retrocedir ni un pam més.

Davant l'ofensiva espanyolista contra el català: o recobrem la nostra unitat i actuem decidits, o serem destruïts com a poble!

Falset, 26 de maig de 2022